

16.4.74.

Kjære Andreas Edwien.

Nei, vi er visst ikke kommet lenger, og ikke vet jeg hvordan gi skal komme lenger heller, det må jeg tilstå.

Det eneste jeg lovet i forbindelse med at rettsaken ble avblåst, var en personlig samtale. Det er jeg fremdeles villig til, selvsagt er jeg det.

Men jeg ser ingen mulighet for å komme med en offentlig beriktigelse av noe jeg sa.... eller ikke sa... før mer enn åtte år siden . Jeg kan ikke skjønne annet enn at det ville virke nokså merkelig. Men dersom De på noen måte kan bruke denne siste uttalen fra meg, som De sier var medvirkende årsak til at De lot saken falle, nemlig at jeg ikke er sikker på om uttalelsen falt slik som gjen gitt i avisen, og at objektivitet ikke er mulig i teologiske kontroverser av denne art, så står det Dem helt fritt for.

Stort annet vet jeg ikke å si, annet enn å ønske for Deres skyld, og for vår, at De bruker Deres utvilsomt store talent på ting som kan bære mere og bedre frukter enn d ette.

Men, som sagt, en samtale er jeg fremdeles villig til.

Med hilsen

Birgit Gjernes
Birgit Gjernes.